

העמקה תיאורטית – "כתום זה השחור החדש"

עדי שמואלי

פרק 1 – מבוא

פרויקט הגמר שלי מציג פורטרטים של ג'ינג'ים וג'ינג'יות. ג'ינג'י או אדמוני הוא כינוי לאדם, המתאפיין בשיער ראש בצבע כתום-אדמדם, וכן לגוון השיער הזהוב. לעיתים קרובות ג'ינג'ים הם בעלי עור בהיר ועדין ובדרך כלל עורם זרוע נמשים. (אשחר, 2021)

קיים שיח בחברה המקשר בין צבע שיער לאופי, לפי סקר שערכה חברת הקוסמטיקה "קליירול", נשים ג'ינג'יות רואות את עצמן כחסרות פחד ומבינות עניין. תכונות אלה נראות לעיתים קרובות בדמויות ג'ינג'יות בדיוניות כגון אן שרלי בספר "האסופית". דמויות נשים עם שיער ג'ינג'י או אדום מתוארות כחזקות ובעלי אישיות לוחטת.

בשיר ישראלי ידוע "הג'ינג'י" שכתב דן אלמגור עבור להקת פיקוד צפון, קיים המשפט שהפך לביטוי: "כי ג'ינג'י זה אופי וג'ינג'י זה טבע, על ראש הג'ינג'י בוער הצבע".

לאורך ההיסטוריה יש גם לא מעט סטיגמות שליליות על ג'ינג'ים בימי הביניים, בדרום ומרכז אירופה, אדום היה הצבע של השטן, שיער ג'ינג'י ועיניים ירוקות נחשבו במזרח ודרום אירופה לסימן למכשפה, אדם-זאב או ערפד באנגליה, המילה "ginger" היא כינוי גנאי לאנשים בעלי שיער ג'ינג'י.

פרויקט הגמר שלי בא לתת מקום לג'ינג'ים ולהאדיר אותם על יד ז'אנר צילום פורטרטים בטבע.

המאמר: *Can photography move us beyond stereotypes?*

עוסק בשאלה כיצד צילום משמש ככלי עוצמתי בהעברת מסרים חברתיים ותרבותיים, במיוחד כאשר מדובר בסטיגמות וייצוגים של מאפיינים פיזיים שונים, כמו צבע שיער וצבע עור. המאמר בוחן את האופן שבו הצילום לא רק מתעד את המציאות, אלא גם מציב פרשנויות המעצבות את התפיסה החברתית של דימויים וסטיגמות.

צילום פורטרטים, ז'אנר השייך לעולם הצילום המבויס או התיעודי, פורטרט הוא דימוי (בציור, פיסול, צילום או מדיה אחרת) שמייצג אדם. אף על פי שלפורטרט יש הגדרות ופרשנויות רבות ואין לו מראה אחיד, לרוב מדובר בהדגשת הפנים וההבעה. מטרת הפורטרט היא להציג דיוקן, אישיות, ולפעמים מצב רוח.

באופן מסורתי תפקיד הפורטרט הצילומי, הפרטי והציבורי (בניגוד לפורטרט משטרתי או רפואי),

היה להציג את מושאו, את אופיו או אישיותו של המצולם. צלמים ומצולמים השתמשו לעתים בעזרים כמו ביגוד, רקעים וחפצים כדי ליצור למצולם דימוי הולם. בצילום מקצועי, הפורטרט המצולם, שמר על זיקה לאותה משחקיות אילוסטרטיבית והצגת ה"עצמי" באופן מכוון ומתוכנן. תצלומי פורטרט אלה מתייחסים לרוב לאישיותו הציבורית של הידוען בעזרת שימוש בחפצים, תלבושות, רקעים ואיפור שקשורים לפרסונה שלו.

גם אני מתייחסת בעבודתי לחיבור בין הדמות לרקע וללבוש של הדמות כמו גם להעמדת הדמות במרחב המצולם. בעבודה זו אביא אמנים אשר צילמו פורטרטים של אנשים בטבע על מנת לתאר אישיות ולהעביר נרטיב באמצעות השילוב בין העמדת הדמות לרקע בו היא מצולמת.

אביא את ראיון מקגינלי ותמרה דין.

פרק 2 – מקורות השראה:

ריאן מקגינלי (Ryan McGinley) –

ריאן מקגינלי, צלם עכשווי שנולד ב-17 באוקטובר 1977 ברמזי, ניו ג'רזי, התפרסם בזכות צילומיו המשלבים צילום דוקומנטרי עם סצנות מבוהמות, בהן דוגמנים צעירים, לרוב עירומים, בסביבות טבעיות ובאווירה של חופש וספונטניות. לאחר שלמד עיצוב גרפי ב-Parsons School of Design בניו יורק, הציג את תערוכת הסולו הראשונה שלו ב-2000 וב-2003 היה האמן הצעיר ביותר בתערוכה ב-Whitney Museum of American Art. מקגינלי מתמקד בתיאור תרבות הנוער, חופש, אקסטזה ומרד, ומציג דימויים המשלבים חוויות אישיות עם תרבות רחוב. הוא הפך לאחד הצלמים המשפיעים ביותר בדורו, עם תערוכות במוסדות חשובים ברחבי העולם ועבודות באוספים כמו הגוגנהיים והסמית'סוניאן.

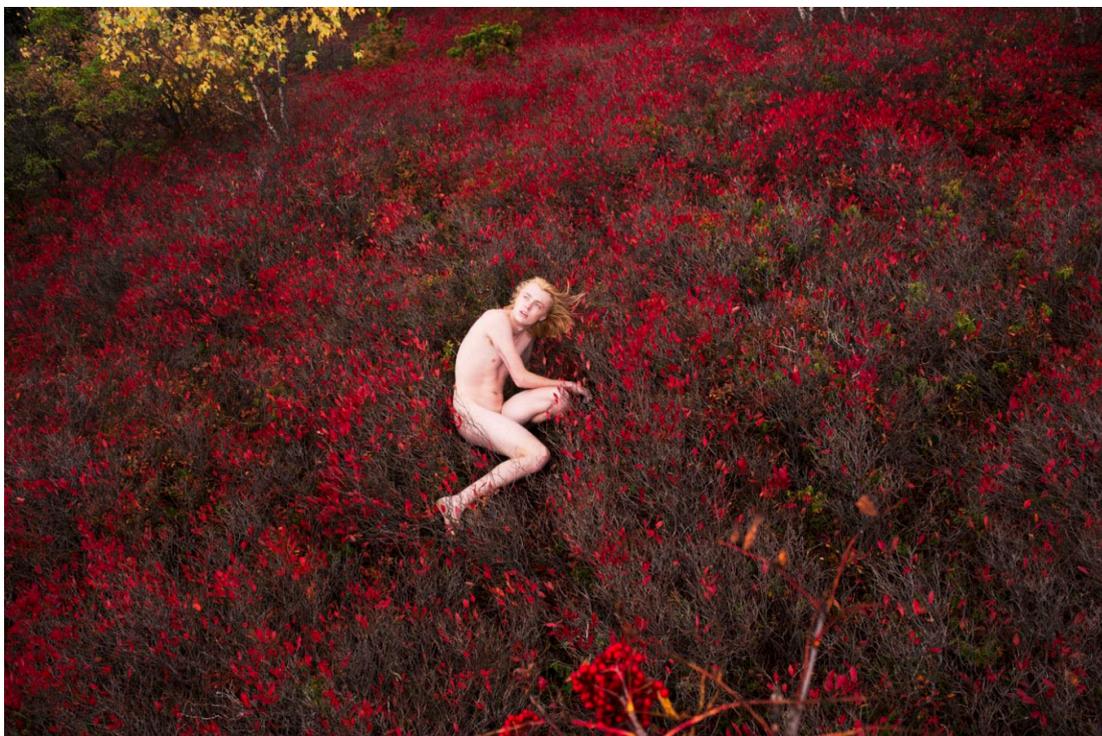
הקשר בין ריאן מקגינלי לנושא פרויקט הגמר –

הצילומים של ריאן מקגינלי מעוררים השראה בפרויקט שלי בזכות היכולת שלו לבטא תחושת חופש, טבעיות ושחרור רגשי דרך דימויים של דמויות צעירות במרחבים פתוחים. מקגינלי מתמקד ביצירת סצנות שבהן הגוף משתחרר מהקודים החברתיים ונע בעולם בטבעיות, כאילו חלק מהנוף עצמו. בעבודות שלי אני מבקשת לאמץ את אותה רוח חופשית, אך ממוקדת בזהות הג'ינג'ית – דרך פורטרטים של ג'ינג'ים שמחברים לסביבה הטבעית שסביבם. כמו מקגינלי, גם אני עוסקת בחיפוש אחר רגעים כנים ואינטימיים שמתרחשים מחוץ למסגרת המוכרת, במרחב שמאפשר חקירה של העצמי. דרך הצילום, אני שואפת להציג את היופי והעוצמה שבשונות, ולתת מקום לקולות ודימויים שלא תמיד מקבלים ביטוי בזרם המרכזי – בדיוק כפי שמקגינלי עשה עם דמויות שהוא תיעד.

ריאן ופועלו, הז'אנר בו הוא פועל והמאפיינים הטכניים –

ריאן מקגינלי הוא צלם עכשווי הפועל בז'אנר של צילום קונספטואלי ופורטרטים מבוהמים, כאשר בעבודותיו הוא מתמקד בהבעה של תחושת חופש, שחרור ונעורים. סגנונו מתאפיין בשפה ויזואלית חיה, צבעוניות עזה ותנועה טבעית של הדמויות, לרוב במרחבים פתוחים ובטבע. מקגינלי יוצר דימויים שמרגישים ספונטניים, אך הם מבוהמים. הוא שם דגש על הקשר בין האדם לסביבה ועל הדינמיקה האנושית. הצילומים שלו מציגים עירום בצורת ביטוי של חופש ואוטנטיות. הוא פחות מתמקד בטכניקה הקלאסית ויותר ביכולת של הדימוי להעביר תחושות – מרד, שחרור, קרבה והנאה מהרגע. בכך, הוא מבדל את עצמו מצלמים אחרים בז'אנר בכך שהוא מציע מבט חיובי, כמעט אוטופי, על תרבות הנעורים.

תמונה לדוגמא שמתכתבת עם הפרויקט -

ניתוח תמונות -

תמונה 1 - Tariq, 2017

תיאור הצילום - ניתוח האובייקטיבי

בצילום נראה אדם צעיר בשנות ה-20 לחייו בקלוד אפ מביט ישירות לעדשה.

לאדם שיער קצר צבוע בגוון

בלונדי-כתום, עגילים קטנים באוזניים

ושפתיים מודגשות בגוון סגול-ורוד.

הרקע מטושטש ומורכב מגווני חום, כתום ואדום, המעידים על סביבה טבעית בעונת

הסתיו. הבעת פניו של המצולם רצינית ומהורהרת. התמונה מצולמת בקלוד אפ,

כאשר פניו של האדם תופסות את מרכז הפריים.

תיאור הצילום מבחינה רעיונית ומבחינה טכנית

הצילום מעביר תחושה של אותנטיות וחיבור ישיר עם הצופה. המבט החודר של המצולם יוצר אינטראקציה אינטימית שמזמינה את הצופה להתבונן בו ללא מחסומים. הניגוד בין המראה המעוצב והעכשווי של האדם (השיער הצבוע והשפתיים המודגשות) לבין הרקע הטבעי והסתווי יוצר מתח ויזואלי מעניין בין הטבעי למלאכותי. הצילום הוא חלק מסדרת "Roadtrip" המתעדת דמויות שונות על רקע נופים טבעיים. בסדרה זו, הצלם/ת בוחן/ת את הקשר בין זהות אישית למרחב הטבעי, ומציג/ה פורטרטים אינטימיים שחושפים משהו אותנטי על המצולמים.

פרשנות אישית

בחרתי בתמונה זו בשל האותנטיות והעוצמה שהיא משדרת. המבט הישיר של המצולם מעורר תחושה של כנות וחשיפה עצמית שאינה מצויה בפורטרטים רבים. הניגוד בין המראה הייחודי של האדם לבין רקע הטבע הסתווי יוצר הרהור על המתח שבין זהות אישית מעוצבת לבין החיבור שלנו לטבע ולמחזוריות החיים. בנוסף, צילום זה הינו השראה עבור אחת מהתמונות אשר צילמתי.

ניתוח טכני מפורט

עדשה – נראה שנעשה שימוש בעדשת נורמל או טלה קצרה (50–85mm) – טיפוסית לצילומי פורטרט – שמאפשרת קרבה ונאמנות לפרופורציות פנים.

פרספקטיבה – הצילום מצולם מזווית בגובה העיניים, ללא עיוותים, ונראה שאין שימוש בקווים מתכנסים בולטים. הפרספקטיבה ישרה ואינטימית, מייצרת תחושת נוכחות כנה.

הקפאה ומריחת תנועה – התמונה חדה וללא תנועה מטושטשת, כך שסביר שנעשה שימוש במהירות תריס גבוהה לצורך הקפאת תנועה מלאה.

עומק שדה – עומק שדה רדוד, המצולם חד מאוד והרקע מטושטש, מה שמבודד את הדמות וממקד את המבט בפניו.

קומפוזיציה – הדמות במרכז הפריים – פניו של המצולם ממורכזים וממלאים את התמונה. דמות דומיננטית מאוד מול רקע מטושטש.

צבעוניות – הצבעים הדומיננטיים בתמונה חמים – אדום וחום. צבעי הדמות מתאימים לרקע.

תאורה – תאורה טבעית ורכה, אשר צולמה כנראה בשעות אחרי הצהריים.

זווית צילום – ישירה, בגובה העיניים, צולם בקלוז אפ.

תמונה 2 – Golden Grassland,

2013

תיאור הצילום – ניתוח האובייקטיבי

בצילום נראה אדם עומד בלב שדה חקלאי זהוב, ככל הנראה שדה חיטה או שיבולים בשלב הבשלה. הדמות ממוקמת במרכז הפריים, מוצגת בפרופיל כאשר רק פלג גופה העליון נראה מעל הגידולים

הגבוהים. נוף גבעות מתגלגל משתרע ברקע, עם מישורים בגוונים שונים של חום וירוק-חום. השמיים בחלק העליון של התמונה בגוון צהבהב בהיר. כל התמונה שטופה בגוונים חמים של זהוב וכתום, מה שמעיד על צילום לקראת שקיעה או זריחה.

תיאור הצילום מבחינה רעיונית ומבחינה טכנית

הצילום מעביר תחושה עמוקה של בדידות, התבוננות וחיבור לטבע. הניגוד בין הדמות האנושית הקטנה לבין המרחב העצום של השדה והגבעות יוצר תחושת פרספקטיבה על מקומו של האדם בעולם. האור הזהוב מעניק לתמונה אווירה כמעט חלומית או נוסטלגית, והופך רגע יומיומי של שהייה בשדה לרגע מיוחד.

ניתוח סובייקטיבי – פרשנות אישית

בחרתי בתמונה זו בשל היכולת שלה לעורר תחושה מיידית של שלוה ופליאה. הדמות הבודדת והקטנה בשדה העצום מזכירה לי את הפער בין היחיד לבין העולם הגדול, ואת האופן שבו אנו לעתים מוצאים את עצמנו בודדים גם כשאנו מוקפים ביופי. האסתטיקה המרהיבה של האור הזהוב והקומפוזיציה המאוזנת יוצרות יחד תמונה שהיא כמעט ציורית בעוצמתה. יש משהו בתמונה שמזכיר לי ציורים רומנטיים המציגים את האדם אל מול הטבע – קטן אך משמעותי.

ניתוח טכני מפורט

- **עדשה** – עדשה טלה, המאפשרת דחיסת פרספקטיבה ויצירת אשליה של קרבה בין הדמות לרקע למרות המרחק ביניהם.
- **פרספקטיבה** – חיטה בקדמת התמונה, הדמות במרכז, הגבעות ברקע והשמיים בחלק העליון. קווי הגבעות יוצרים אלכסונים רכים שמובילים את העין.
- **הקפאה ומריחת תנועה** – מהירות תריס בינונית-גבוהה, מאפשרת הקפאת הדמות תוך שמירה על תנועה עדינה בשיבולים.
- **עומק שדה** – עומק שדה מלא. השדה והדמות חדים יחסית, הגבעות ברקע מעט רכות יותר.
- **קומפוזיציה – הדמות**, במרכז אופקי של הפריים, בשליש התחתון של התמונה, הדמות קטנה יחסית לרקע, יוצרת תחושת קנה מידה וקטנות אל מול הטבע, הקווים האופקיים של גבול השדה והגבעות יוצרים שכבות ועומק. קומפוזיציה מאוזנת ורגועה, עם אלמנט דרמטי שמתקבל מהניגוד בין האדם למרחב.
- **צבעוניות** – צבעים חמים, גווני זהב, צהוב וחום **טונאליות**: מונוכרומטית כמעט, עם דגש על גווני צהוב וכתום. הצבעים הרמוניים ומשלימים זה את זה, האור הזהוב מעניק לתמונה מעין גוון צבוע או מסונן, אולי בשל שימוש בפילטר או עיבוד.
- **תאורה** – תאורה טבעית, אור שמש – זריחה או שקיעה, תאורה צדדית, יוצרת הארה זהובה על השדה וצל חלקי על הדמות בפרופיל, האור הרך מפזר את הצללים.

- **זווית צילום** – מעט גבוהה מהדמות, כנראה הצלם עומד במקום גבוה יותר. מצולם בלונג שוט – מציג את הדמות בהקשר הרחב של הסביבה, כאשר הנוף דומיננטי בקומפוזיציה.

תמונה 3 – Wormwood (Artemisia absinthium) in Spring, 2017

תיאור הצילום – אובייקטיבי

בצילום נראית דמות של אישה שראשה מבצבץ מתוך סבך צפוף של עלים ירוקים. הדמות ממוקמת בצד ימין התחתון של הפריים, בעוד כל שאר הפריים מכוסה בצמחייה. הפנים מוארות באור טבעי, מבט המצלמת מופנה מעלה, מחוץ לפריים.

תיאור רעיוני וטכני

הצילום יוצר תחושה שהמצולמת היא חלק בלתי

נפרד מהטבע שסביבה – היא נטמעת בצמחייה, ומשתלבת בה בצורה כמעט טבעית, כאילו היא צמח נוסף שצומח מהקרקע. הקשר בין הדמות לבין הסביבה נראה הרמוני.

פרשנות אישית

בחרתי בתצלום הזה כי הוא יוצר תחושת רוגע, כאילו הדמות מתבוננת במשהו קסום מחוץ לפריים. הוא מעורר בי מחשבה על האפשרות להיעלם בתוך הטבע, להשתלב בו ולהתנתק מהעולם החיצון. לקחתי מן התמונה, השראה מהצבעוניות.

ניתוח טכני מפורט

- **עדשה** – עדשה נורמל, מאפשרת לכלול הרבה מהסביבה מבלי לעוות את הדמות.
- **פרספקטיבה** – יש תחושת עומק עקב השכבות הרבות של העלים, אך אין נקודת מפגש אלכסונים ברורה.
- **מהירות תריס** – מהירות התריס גבוהה, התמונה חדה מאוד, כולל העלים הקטנים, אין טשטוש תנועה.
- **עומק שדה** – עומק שדה מלא, גם הפנים וגם הצמחייה שמסביב נמצאות בפוקוס כמעט מלא, כדי להדגיש את הטבע כמרכיב מרכזי בפריים.
- **קומפוזיציה** – הדמות נמצאת בצד ימין תחתון, מיקום לא שגרתי שמושך את העין. היא קטנה אל מול הרקע. לא קיים חוק השלישים וגם לא סימטרייה.
- **צבעוניות** – צבעים חמים וקרים, גווני ירוק עם נגיעות צהבהבות וכחולות. יש ניגוד בין עור המצלמת לצמחייה – מדגיש את נוכחותה.
- **תאורה** – תאורה טבעית, ככל הנראה אור יום מפוזר (ייתכן שעת בוקר או ערב). התאורה רכה, ללא צללים חדים – תורמת לתחושת הרוגע. מקור האור מלמעלה, תאורה עקיפה ולא ישירה.

- **זווית צילום** – הצלם מצלם מגובה העיניים או מעט גבוה יותר. והפריים הוא לונג שוט כדי להביא לידי ביטוי את הסביבה.

תמרה דין (Tamara Dean) –

תמרה דין, צלמת אשר נולדה ב-1976 בסידני, אוסטרליה. היא פועלת בשדה האמנות העכשווית ומשלבת צילום, מיצב ווידאו בעבודותיה. היא למדה אמנות וצילום באוניברסיטת מערב סידני ובקולג' לאומנויות, ואת דרכה החלה כצלמת עיתונות לפני שפנתה לעשייה אמנותית עצמאית. בעבודותיה דין חוקרת את הקשר בין האדם לטבע, תוך התבוננות מעמיקה בטקסי מעבר, במעגלי חיים ובפגיעות האנושית בתוך המערכת האקולוגית. היא עוסקת בשאלות של זהות, השתייכות ומשמעות הקיום דרך חיבור עמוק לגוף ולסביבה. בעשור האחרון עבודותיה הוצגו בגלריות ובמוזיאונים מרכזיים באוסטרליה ובעולם, ונרכשו על ידי אוספים חשובים, ביניהם הגלריה הלאומית של אוסטרליה ופרלמנט אוסטרליה.

הקשר בין תמרה דין לנושא פרויקט הגמר –

עבודותיה של תמרה דין היוו עבורי מקור השראה מרכזי בפרויקט הגמר שלי, משום שהן מצליחות לזקק תחושה של הרמוניה ושייכות בין הדמות המצולמת לבין הטבע שסביבה. בסדרה *In Our Nature*, תמרה מציבה את הדמויות בתוך נופים טבעיים, כך שהן נטמעות בהם – תהליך שמשקף בדיוק את מה שאני מבקשת לעשות בפרויקט שלי: להציג פורטרטים של ג'ינג'ים שמתחברים אל הטבע, אל המקום שלהם בעולם, ואל היופי הייחודי שבזהותם. דין מעניקה מקום לחיבור בין האדם לטבע – וזהו בדיוק הרגש שאני מבקשת לעורר גם בצילומים שלי.

הז'אנר בו תמרה פועלת והמאפיינים הטכניים בעבודותיה –

תמרה דין פועלת בז'אנר של צילום קונספטואלי עם מאפיינים של צילום מבנים ופואטי. היא בוחרת סביבות טבעיות כסט לצילומים שלה, תוך שימוש מדויק באור – לעיתים אור טבעי רך ולעיתים תאורה מלאכותית היוצרת תחושת פלסטיות. הדמויות בעבודותיה ממוקמות בקומפוזיציות מחושבות, לעיתים נטמעות כמעט לגמרי בתוך הסביבה. הצבעוניות בתצלומים עשירה אך רגועה – מבוססת על צבעי הטבע והשתנות העונות. דין לא עוסקת בהצגת נרטיב חד-משמעי, אלא מאפשרת לדימויים לדבר בעד עצמם וליצור חוויה של התבוננות, הקשבה ותחושת חיבור מחודשת לעולם שסביבנו. עבודתה מאופיינת ברוך, ביופי חזותי ובאמירה עמוקה על מקומנו כבני אדם בתוך המארג הסביבתי.

תמונה לדוגמא שמתכתבת עם הפרויקט -

ניתוח תמונות -

תמונה 1- Wormwood (Artemisia absinthium) in Spring, 2017

תיאור הצילום - אובייקטיבי

בצילום נראות שמונה דמויות, כולן בעלות שיער ג'ינג'י, עירומות או כמעט עירומות, כשהן עומדות או יושבות בתוך צמחייה ירוקה עבותה. הדמויות ממוקמות במרחב הטבעי בצורה פזורה, חלקן בקדמת הפריים וחלקן מרוחקות יותר, כמעט נטמעות ברקע. כל אחת מהן מכסה את פניה בשתי ידיה, מה שיוצר אחידות חזותית אך גם מסתורין.

הצמחייה מגוונת - שיחים ירוקים, פרחי בר לבנים ועלים רחבים. התאורה רכה וטבעית, ככל הנראה אור יום מפוזר. הרקע מורכב מעצים גבוהים וער צפוף, והוא מקיף את הדמויות מכל עבר.

תיאור רעיוני ותכני

הצילום יוצר תחושת אחדות בין הדמויות לבין הטבע, ומעורר מחשבות על טשטוש גבולות בין גוף לנוף. העובדה שכל הדמויות מסתירות את פניהן שוברת את הציפייה לפורטרט רגיל, ומכוונת את תשומת הלב דווקא אל הגוף, אל השיער, ואל הנוכחות הפיזית במרחב. ייתכן שמדובר באמירה על אחווה, על התכנסות פנימית, או על מצב רגשי משותף של התבוננות עצמית או הסתרה. הבחירה בלוקיישן טבעי אינה רקע אסתטי, אלא חלק בלתי נפרד מהחוויה - הוא עוטף, שומר ומכיל.

פרשנות אישית

בחרתי בתצלום הזה כי יש בצילום משהו כמעט מכשף: מצד אחד תחושת רוגע, מצד שני עומס רגשי שבלתי אפשרי להתעלם ממנו. הדמויות מסתתרות, אבל גם נוכחות מאוד. הן כולן דומות אך גם שונות – כל אחת תופסת מקום משלה. זה מעורר בי שאלות על מדוע הדמויות מתחבאות ונטמעות בטבע. עבורי, זהו דימוי של קיום שקט אך עוצמתי, שבוחר להיראות – דווקא דרך הסתרה.

ניתוח טכני מפורט

- **עדשה** – ככל הנראה עדשה נורמלית או רחבה. מאפשרת לכלול את הדמויות והסביבה בצורה מאוזנת מבלי לעוות את התמונה.
- **פרספקטיבה** – הצילום יוצר תחושת עומק על ידי סידור הדמויות בשכבות, חלקן קרובות יותר למצלמה וחלקן רחוקות יותר. אין נקודת מגוז ברורה, אך עומק השדה יוצר תחושת תלת־ממד טבעית.
- **מהירות תריס** – מהירות תריס גבוהה. כל האלמנטים בתמונה – הדמויות, הצמחייה והרקע – חדים מאוד, ללא טשטוש תנועה.
- **עומק שדה** – עומק שדה רחב. כמעט כל התמונה בפוקוס – גם הצמחייה שבחזית וגם הדמויות שבמרכז ובאחור. זה מדגיש את השוויון בין הסביבה הטבעית לבין נוכחות האדם בתוכה.
- **קומפוזיציה** – הקומפוזיציה סימטרית למחצה אך עם תחושת פיזור טבעית. הדמויות פרוסות לאורך הפריים כמו מקצב ויזואלי, חלקן מוסתרות חלקית ע"י עלווה. אין שימוש מובהק בחוק השלישים. הדמויות משתלבות בנוף בצורה אורגנית. אין סימטריה קלאסית, אך יש תחושת איזון שמושגת באמצעות הפיזור החוזר של הדמויות לאורך הפריים.
- **צבעוניות** – פלטת הצבעים טבעית ועשירה. ירוק שולט, עם נגיעות של לבן (מהפרחים) וגוני עור בהיר שמבליטים את הדמויות מתוך הצמחייה. הניגוד בין גוון העור לירוק יוצר הדגשה אך גם תחושת מיזוג בין האדם לטבע.
- **תאורה** – תאורה טבעית ורכה, ככל הנראה צולמה בשעת בוקר מוקדמת או אחר הצהריים המאוחרים. הצללים רכים מאוד, אין הארה ישירה, מה שתורם לאווירה אינטימית ורכה. התאורה מדגישה את המרקמים של הצמחים ואת קווי המתאר של הדמויות.
- **זווית צילום** – הצילום בוצע מגובה העיניים או מעט מעל, מה שיוצר תחושת צפייה טבעית ולא מתערבת. זה תורם להרגשה שהצופה "נמצא שם" יחד עם הדמויות.
- **גודל פריים** – לונג שוט – הבחירה במסגרת רחבה מאפשרת התמקדות לא רק בדמויות אלא גם בהקשר הסביבתי שבו הן נטועות. הסביבה אינה רקע – היא חלק בלתי נפרד מהמסר.

תמונה 2-2021, Ticked Pink

תיאור הצילום – אובייקטיבי

בצילום נראה שיח גדול וסמיך של פרחים ורודים, שממלא את רוב הפריים. מתוך השיח מבצבצות רגליה ופלג גופה התחתון של אישה עירומה למחצה, שוכבת על האדמה, כשגופה מוסתר כמעט לגמרי בתוך הצמחייה. הרקע כהה, מלא בעלים ירוקים כהים של שיחים נוספים. הרגליים מופנות כלפי מעלה בזווית, והן החלק היחיד שנחשף בבירור.

תיאור רעיוני וטכני

הצילום מדגיש את ההתמזגות של הגוף הנשי עם הטבע, עד לכדי טשטוש גבולות כמעט מוחלט. לא רואים פנים, לא שיער – רק רגליים ועור. קיים משחק בין הסתרה לחשיפה, בין פרטיות לנוכחות פיזית מוחשית. השיח הפורח, סמל לפוריות, פריחה ואולי מיניות, עוטף את הגוף ומסתיר אותו כמעט לגמרי – דבר שמעלה שאלות על נראות, זהות, טבעיות וגבולות פרטיים. ייתכן שיש כאן אמירה על אינטימיות שבוחרת להישאר חבויה, או על התמסרות מלאה למרחב הטבעי, תוך ויתור זמני על נפרדות.

פרשנות אישית

התצלום הזה ריגש אותי במיוחד בגלל הדרך שבה הוא משלב הומור, חושניות ועדינות באותו רגע. הרגליים, שנראות כאילו צומחות מתוך הפריחה, גורמות לי לחשוב על קשר עמוק בין גוף לאדמה. זה מעלה בי תחושה של שחרור – הגוף לא מנסה לשלוט בטבע, אלא פשוט נטמע בו. יש משהו פרובוקטיבי אבל גם מאוד תמים. הבחירה לחשוף רק את הרגליים יוצרת תחושת מסתורין, ומזמינה את הצופה להשלים את הסיפור בעצמו.

ניתוח טכני מפורט

- **עדשה** – עדשה נורמלית או עדשה רחבה, מאפשרת לצלם את כל הצמח מבלי לעוות את הרגליים או לעוות את הפריים כולו.
- **פרספקטיבה** – הצילום יוצר עומק קל בזכות מיקום השיח בחזית והרקע האפל מאחור, אך ללא קווים מתכנסים מובהקים. אין פרספקטיבה דרמטית – המרחב סגור ואינטימי.
- **מהירות תריס** – גבוהה. התמונה חדה מאוד, כולל עלי הכותרת הקטנים והמרקם של העור. אין סימנים לטשטוש תנועה.
- **עומק שדה** – עומק שדה מלא. השיח בפריים חד מאוד, וגם הרגליים בפוקוס מלא. הרקע

מעט מטושטש, אך לא לגמרי, מה שמאפשר להבדיל בין השכבות אך לשמור על תחושת עומק טבעית.

- **קומפוזיציה** – הצמח ממלא את רוב השטח, כמעט עד גבולות הפריים, והגוף נמצא בקצה הימני התחתון, בצורה שפורצת מעט את גבולות התמונה. אין שימוש ברור בחוק השלישים, אך מיקום הגוף יוצר מוקד משיכה חזק. הקומפוזיציה משחקת על ניגוד בין הצפוף (השיח) לריק (הרגליים החשופות).
- **צבעוניות** – צבעוניות עזה ועשירה. הפרחים בצבע ורוד-מג'נטה חזק, בולטים מאוד לעומת הרקע הכהה. גוון העור החמים משתלב בהרמוניה אך גם נבדל מהסביבה. הניגוד הזה מייצר מוקד ויזואלי מיידי.
- **תאורה** – תאורה טבעית רכה, ככל הנראה שעת אחר הצהריים. מקור אור נמוך מצד ימין מדגיש את המרקמים של הפרחים ומאיר בעדינות את הרגליים. הצללים רכים, אין אור ישיר חזק.
- **זווית צילום** – הצלם מצלם בגובה נמוך יחסית, כמעט מגובה העיניים של אדם כורע או יושב. זה מחזק את תחושת האינטימיות והקרבה.
- **גודל פריים** – מדיום שוט. הצילום לא כולל הרבה רקע אלא מתמקד בסצנה המרכזית – הגוף והשיח.

Sacred lotus – 3 תמונה (*Nelumbo nucifera*) in Spring, 2017

תיאור הצילום – אובייקטיבי

שלוש נשים עירומות למחצה נמצאות בתוך בריכת מים רדודה מוקפת בעלים ירוקים. הן כפופות קדימה, שיערן הארוך מסתיר את פניהן ונוגע במים. סביבן יש עלים צפים, עלים זקופים ומעט צמחייה. הרקע מלא בצמחייה ירוקה וסבוכה. התאורה טבעית ורכה, ככל הנראה ביום מעונן.

תיאור רעיוני וטכני

הנשים משתלבות עם הסביבה – שיערן משתלב בצמחייה ובמים, תנועותיהן נראות טבעיות, והיעדר הפנים מייצר תחושת מסתוריות. הנוכחות הנשית נטמעת בטבע באופן אמיתי, והצילום בוחן את הקשר בין גוף לאדמה, בין נשיות לפראיות. הוא מציע חיבור ראשוני, גולמי, חופשי – אבל גם מסתורי ובלתי נגיש.

פרשנות אישית

יש משהו עוצמתי אבל גם מאוד שקט בתמונה הזו. זה מזכיר לי טקס קדום, כזה שלא נועד לצפייה של אחרים אלא נעשה עבור עצמן בלבד. השיער הארוך שמכסה את הפנים מדגיש את האנונימיות והאחוזה – הרגע הזה מרגיש פרטי, כמעט אסור, כמו סוד קטן שנחשף רק לרגע. המים, העלים, השיער – הכול נמהל יחד, ויוצר חוויה שהיא יותר תחושה מאשר סיפור קונקרטי.

ניתוח טכני מפורט

- **עדשה** – ככל הנראה עדשה רחבה או נורמלית (35–50 מ"מ), שמאפשרת לכלול את שלוש הדמויות והמרחב מבלי לעוות את הדמויות בקצוות.
- **פרספקטיבה** – זווית גבוהה במקצת, כאילו הצלם עומד ממש בקצה הבריכה ומצלם מהגובה שלהם כלפי מטה. זה יוצר תחושת השגחה או הצצה.
- **מהירות תריס** – מהירות תריס בינונית. ניתן לראות תנועה קלה בשיער (טשטוש קל), מה שמוסיף לתחושת הדינמיות, אך שאר הפריים חד.
- **עומק שדה** – עומק שדה בינוני. הדמויות והעלים הקרובים חדים, אך הרקע הופך לרך מעט, מה שממקד את המבט לקדמת התמונה.
- **קומפוזיציה** – הדמויות ממוקמות בחזית, כמעט נוגעות בגבולות התמונה, מה שמעצים את תחושת האינטימיות. אין "אוויר", הכל צפוף וקרוב.
- **צבעוניות** – צבעוניות טבעית וכהה – ירוקים כהים, מים שחורים, עור חיוור, שיער זהוב־נחושת. הניגודיות בינונית, עם הרבה גוונים כהים שמכניסים את הסצנה למצב רגשי עמוק, מסתורי.
- **תאורה** – תאורה טבעית רכה, ככל הנראה עננות שמפזרת את האור באופן אחיד. אין צללים חדים, מה שתורם לאחידות ולרכות של הדמויות.
- **זווית צילום** – זווית צילום קלה מלמעלה, שמחזקת את תחושת ההצצה והטקסיות – כאילו אנחנו לא חלק מהאירוע, אלא מתבוננים בו מבחוץ.
- **גודל פריים** – מדיום לונג שוט. אנחנו רואים את גופן מהמותניים ומעלה, אך גם מספיק מהמרחב הסביבתי כדי להבין את ההקשר והאווירה.

השראה אומנותית נוספת –

מקור ההשראה הנוסף שלי הוא הספר "האסופית".

האסופית הוא רומן קלאסי מאת לואי מוד מונטגומרי, המספר את סיפורה של אן שירלי – ילדה יתומה, פנטזיונרית, בעלת רוח חיה ובעלת שיער ג'ינג'י, אשר נשלחת בטעות אל זוג רווקים מזדקנים, מרילה ומתיו, בכפר גרין גייבלס בקנדה. למרות שהזוג רצה לאמץ ילד, הם מחליטים להשאיר את אן, והספר עוקב אחר התבגרותה, ניסיונותיה להשתלב בחברה הכפרית, והדמיון הפורה שמלווה אותה.

אחד הקטעים הידועים בספר הוא הרגע שבו אן מחליטה לצבוע את שיערה הג'ינג'י לשחור, אן חשה שהוא הופך אותה לשונה, חריגה ופחות יפה. היא רוכשת תכשיר לצביעת שיער, אך הצבע הופך את שיערה לירוק-כחול. אן נאלצת להסתפר קצר כדי להיפטר מהצבע, וזה הופך לרגע מכונן של קבלה עצמית בתהליך ההתבגרות שלה.

הספר האסופית מתקשר לפרויקט שלי דרך ההתמקדות בדמותה של אן כג'ינג'ית שחווה את השונות שלה כנטל, אך עם הזמן לומדת לראות בה מקור לעוצמה. עבורי, הדימוי של אן הוא השראה – נערה שלא רק מסתירה את הצבע שבראשה, אלא לומדת לחיות איתה בגאווה. גם בפרויקט שלי אני מבקשת להאיר את הכוח והייחוד שבאדמוניות – לא כחריגות, אלא כעוצמה שקטה, בוערת וייחודית. כמו אן, גם מצולמים שאני מצלמת מחזיקים ביופי יוצא דופן שהוא לא רק חיצוני – אלא גם פנימי, עמוק וחזק.

<https://ryanmcginley.com/sylvia-wolf-2012>

<https://www.nytimes.com/2007/05/06/arts/design/o6geft.html>

<https://www.guggenheim.org/artwork/artist/ryan-mcginley>

יונת אשחר, אילו גנים עומדים מאחורי השיער הכתום?, במדור "שאל את המומחה" באתר של

מכון דוידסון לחינוך מדעי, ינואר 2021

<https://www.nationalgeographic.com/newsletters/photography/article/can-photography-move-us-beyond-stereotype-june-05>

<https://ryanmcginley.com/roadtrip>

https://artistprofile.com.au/tamara-dean/?utm_source=chatgpt.com

https://www.tamaradean.com.au/?utm_source=chatgpt.com

האסופית-

<https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%94%D7%90%D7%A1%D7%95%D7%A4%D7%99%D7%>

[AA](#)

